

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, imitni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopis naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po IX. veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda.

Z dežele.

Drugo leto — 1895 — praznovala bo naša koristna, naša zlata družba sv. Cirila in Metoda svojo desetletnico.

Nje prva skupščina bila je v Ljubljani, naj bi ona praznovala tudi svojo desetletnico zopet v središči Slovenije, v beli Ljubljani.

Naša narodna društva, vse Slovenke in Slovenci, zlasti ki bivajo v Ljubljani, naj bi šli pri tej priliki na delo, da se bo ta desetletnica te naše narodne trdnjave kolikor mogoče veličastno vršila.

Delujmo vsi skupno na to, da bomo ob desetletnici pokazali svetu, da vstajamo, da je dan prebujenja prišel! — To delo pa precej pričnimo. Narodno ženstvo na deželi snuj podružnice, a če tega ni moči, pristopaj v velikem številu k moškim podružnicam, skrbi za to, da se zaspale podružnice kmalu prebudé!

Delujmo vsi brez izjeme na to, da bo imela družba gnoten vspeh sijajen, da ji bo mogoče še več tako potrebnih šol snovati. Koliko je še razorati ledine zlasti na Koroškem. Krvavo potrebna je n. pr. šola v Velikovecu, in koliko je še krajev, ki se milo ozirajo na našo družbo, da bi jim prihitela na pomoč; a nji denarja primanjkuje, da bi tem pravičnim željam ustregla. Na delo torej, drage rodoljubke in rodoljubi! Letos je izkazala družba 129 podružnic, 124 pokroviteljev in okoli 12.000 udov, skrbimo, da se bodo te številke sijajno pomnožile pri izkazu X. velike skupščine. Skrbimo, da ne bo župnije, trga, vasi in društva, da bi se ne štelo mej pokrovitelje leta 1895. Pa prihodnje leto bo posebno ugodna prilika za to. Otvoril se bo v Ljubljani slovesno dom vseh Slovencev — Narodni dom. Pri tej priliki vrši naj se tudi slavnostna X. glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda kot prvo zborovanje v vseslovenskem domu! S tem pridobila bo poseben sijaj tudi otvoritvena slavnost, kajti že na skupščino samo prihitelo bo veliko število najodličnejših narodnih mož in žen iz vseh slovenskih pokrajin in vsi ti prisostvovali bodo tudi otvoritvi

„Narodnega doma“ ter jej dali vseslovensko lice. S to združitvijo prihrani se vnanjim rodoljubom tudi dvakratna pot k obema slavnostima, kar je treba gledé na visokost našega narodnega davka tudi upoštevati. Jeden sam narodni praznik praznujmo torej prihodnje leto, a ta bodi veličasten! Priporočamo, da stopita odbora šolske družbe in „Narodnega doma“ čim hitreje v dogovor ter naj opozarjata druga društva po celi Sloveniji, naj se sijajnosti te dvojne slavnosti na korist odpovedó za prihodnje leto prireditvi vsake večje narodne slavnosti, da se ne cepijo prehudo in po nepotrebnem naše moči.

H koncu pa še omenjamo, ter priporočamo pri tej priliki, da naj nobeden narodnjak ne zane-marja svojega lastnega doma. Kdor je obdarjen z otroci, naj jih vzgaja v duhu sv. slovenskih apostolov Cirila in Metoda. Govorimo najprvo in največ z deco v slovenskem jeziku, dajamo ji dobre slovenske knjige v roke, naj se uči tudi drugih slovanskih jezikov. Govorimo pa lepo in čisto slovenščino, pa to ne le z deco, ampak vedno; izobčimo vse nepotrebne in neudomačene ptujke in držimo se pesnikovih besed: „Jezik očistite peg, opilite gladko gu ruje.“ Stene naših stanovanj naj dičijo podobe slovenskih mož in narodne slike in naj ne bo hiše slovenske, da ne bi imela na steni podobe sv. Cirila in Metoda! Tudi naj se posnemata svet, ki ga je letos nekdo dal pred praznikom sv. Cirila in Metoda v „Slov. Narodu“ in „Elinosti“, da naj se otroci krstijo na imeni teh dveh slovanskih apostolov, ki sta nam prva sv. vero oznanovala v mili materinščini.

Vsi brez izjeme in ne glede na stan in starost pojdemo na delo z združenimi močmi za dom in krst častni!

Politični razgled.

Netranje dežele.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Tartufferija.

Madjarski ministri so obiskali gališko deželno razstavo in poljski aristokratje so jih z navdušenjem

sprejeli. Priredili so jim sijajne bankete in na jednem teh je grof Stanislav Badeni rekel, da se Poljaki in Madjari zavedajo zgodovinske svoje vloge, da so bili in da bodo vedno skupaj, kadar je šlo ali pojde za moč avstro-ogerske monarhije in da so pripravljeni v to svrhu za vsako žrtev. Difficile satyram non scribere. Kdor pozna zgodovino, se mora smejati tem besedam. Poljaki in Madjari so torej stebri monarhije. L 1848 so Madjari in Poljaki skušali razbiti monarhijo, da se niso Rumuni in Srbi uprli, da niso hrvatski vojaki pod Jellač čem in češki vojaki pod Wandischgraetzem udušili revolucijo. Bem in Türr, Dembinsky in Görgey, to so imena, ki kažejo skrb Poljakov in Madjarov. In sedaj, ko so Poljaki in Madjari svobodni in neodvisni, zdaj se zmatrajo za stebre države oni, ki jo najbolj izkoriščajo. Za skupne potrebe plačajo Madjari 30 odstotkov, mi pa 70. Pri teh 70 odstotkih participirajo tudi Poljaki, a le imenoma, kajti davkov nečejo z lepa plačati, pač pa mora država vsako leto zanje milijone in milijone žrtvovati. Taki so ti „stebri“ monarhije!

Poslanska imuniteta.

Glasilo poslanca Biankinja, vrli Zadarski „Narodni List“, je svoj čas priobčil članek zoper nekatere dalmatinske orožnike. Državno pravdnništvo v Zadru je prosilo ondodno deželno sodišče, naj urednika Biankinja v zmislu § 38 kaz. pr. reda zaslisi kot pričó in ga „povabi“, povedati ime piasateljevo, da bi stvar ne zastarela. Preiskovalni sodnik je prosil Dunajsko deželno sodišče, naj Biankinja zaslisi kot odgovornega pričó, zajedno pa prosil poslansko zbornico dovoljenja za sodno postopanje zoper Biankinja. Poslanska zbornica je to prošnjo odklonila. Deželno sodišče pa je Biankinja povabilo kot pričó in ta je vzlic svoji imuniteti izpovedal, da imena pisatelja dotičnega članka ne pozna, da ga pa bo imenoval, čim je izve. Generalna prokuratura je to izvedela in se radi tega zaslisanja pritožila na najvišje sodišče, ki je spoznalo, da se je z zaslišanjem posl. Biankinja kršila poslanska imuniteta, ker se je Biankini navidezno sicer zaslisal kot pričó, dejanski pa kot obdolženec. Zaslišanje je bilo povsem nezakonito, ker se je Biankinju na voljo dalo, da pové ime pisateljevo ali ne, dočim je pričó vedno dolžna povedati vse, kar ve, le toženec ni primoran vsega povedati.

Uredba uradniških plač.

Posvetovanja zastopnikov posamičnih ministerstev glede uredbe uradniških plač so končana. Ta komisija je finančnemu ministerstvu stavila več predlogov, a vsak izmed njih bi, ako se izvede, pro-

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Onida.)

II.

(Dalje)

Kočija se ustavi pred klubom in St. Louis pretrga mirno svoje predavanje.

— Va faire la cour, reče očetovski svojemu prijatelju, stopivši v hišo. Zagotavljam vas, mon cher, da je njen ukus dovršen.

— Morda glede oblačil.

— V vsakem oziru. Va faire la cour!

Pavel della Rocca je bil izredno lep mož. Njegov obraz je bil nekako resen, zamišljen, poetičen. Tudi v največji družbi je vzbujal pozornost tujcev, da so vsi vpraševali, kdo da je.

Bil je glava prastare in odlične a jako obubožane rodovine. Vojne in ustanki so rodovino spravili ob posestva in to je bil uzrok, da je bil zadnji potomec te rodovine velik gospod z jako skromnimi dohodki. Vse ga je in z vseh strani zagotavljalo, da je potrebno, da popravi svoj položaj z bogato ženitvijo in on se je bil navadil, zmatrati to za svojo sicer žalostno ali nepremisljeno usodo.

Star je bil že osemtrideset let, pa mej vsemi mladenkami, o katerih se mu je povedalo, da so milijonarke, še ni našel nobene, ki bi mu bila uga-jala tako da bi jej bil ponudil svoje staro ime in svoj stan. Kakor je splošno znano, so podjetne hčere severne Amerike silno zavzete za naslovne in društvene prednosti in mnogokatera, z zlatom otovljena prekmorska gospodična mu je bila že ponujana ali se je sama ponudila. Ali on se za to nikakor ni mogel odločiti. Njegov ponos, njegov ukus, njegova rodovinska čutila so bila premočna, da bi se bil oženil s hčerjo obogatelega kramarja iz Novega Yorka ali petrolejskega špekulanta iz Pensilvanije. Brez dvoma je bila to slabost — saj se vsako leto tako oženi desetorica nositeljev evropskih imen, ali Pavel della Rocca je ljubil svoje ime kakor vojak svojo zastavo in ni hotel, da zapusti svojim otrokom grb, na katerem bi bila najmanjša pegica. Pustil je pač, da je bil predmet razpravam vseh žen, katere posebno veseli posredovanje zakonov, a čim je postala stvar resna, se je izgovarjal „kasneje, prihodnje leto“.

— Bah! Ce n'est qu'une affaire de notaire, mu reče nekoč jedna teh posredovalk, neka še vedno dražestna Rusinja, ki je vsako zimo prišla v Florenco. Ona je z njim koketovala, ko je bil star dvajset let, ona pa trideset, in se je še sedaj zanj zanimala

kakor kaka mati. Della Rocca je bil preveč posveten človek in Italijan, da ne spozna resničnosti te trditve. Kakor vsaka trgovina je bila tudi ženitev notarska zadeva, ali on jo je vedno odlagal; jedenkrat se bo moral seveda odločiti, a čemu hiteti?

Tako je preteklo leto za letom, a on se je še vedno tolažil z neizvestno nadejo, da najde, česar išče in to brez neugodnosti, ki ga je doslej zadržavala storiti ta korak. Življenje njegovo itak ni bilo neugodno. Živel je gosposki dasi jednostavno, ne skrivaje svojega siromaštva. Tega ni mislil, da je njegova čast v nevarnosti, ker ni gomilil dolgov na dolgo. Svojega preprostega obeda se ni sramoval in tako se mu je posrečilo, da je bil najpopolnejši plemenitaš in ni bil svojemu krojaču nobenega računa dolžan.

Posebne poklica ni imel. Kakor večina njegovih vrstnikov je bil tudi on l. 1859. v vojni, a z nasledki te vojne ni bil zadovoljen. Bil je prepošten, preponosen, da se trga za kako službo, videvši veliko korupcijo, ki je zavládala v političnem življenju prerrojene Italije. Vrh tega je bil „popoln človek“, kar je vedel vsakdo. Ali je bil značajan, za to se ni nihče brigal, da pa je imel srce, to je vedel sam, to so vedeli njegovi kmetje in nekatere žene.

(Dalje prih.)

uzročil državi izdatnih novih troškov. Vsi ti predlogi bodo služili za informacijo finančnega ministerstva, katero bo na njih podlagi — kakor obeta „Vaterland“ — izdelalo svojo konkretno predlogo.

Vnanje države.

Srbija.

Bivši radikalni ministerki predsednik general Sava Grujić se je te dni predstavil svojim volilcem in govoreč o sedanjem položaju rekel: Sedanji položaj se ne more dolgo vzdržati. Odgovorni za prevrat so izključno svetovalci krone, ne pa krona sama. Kralj želi blagor naroda in bo dogovorno z narodovimi zastopniki našel modus, da se deželi povrnejo vzete jej konstitucionalne pridobitve.

Grška in njeni upniki.

Nemška intervencija, naj bi interesovane evropske velesile storile skupno v varstvo interesov grških upnikov potrebne diplomatske korake, je imela ta uspeh, da se bo Francija pridružila Nemčiji. Angleška tega neče storiti, nego se hoče z Grško samostalno porazumeti. To je maslo „lorda“ Rothschilda, ki bi rad svoje interese zavaroval na troške nemških in francoskih upnikov bankrotne Grške.

Korejska vojna.

Vesti o vojni mej Kitajsko in Japonsko svedočijo, da skuša Japonska čim prej doseči kake uspehe, prej nego zamore Kitajska spraviti svoje rezerve na lice vojne in se morejo evropske velesile pripraviti za eventualno intervencijo. Japonsko brodovje se je lotilo utrdb Wei Hai-Wei. Če jo zavzame, jej je odprta pot v glavno mesto Kitajske, v Peking. Tudi Port Arthur je japonsko brodovje skušalo že zavzeti. Na kopnem pa se bliža 20 000 Japoncev mestu Soeulu. Korejska kraljica je prosila ruskega poslanika za varstvo, katero jej je ta obljubil. Japonski listi javljajo, da je Rusija osvojila otok Get-Subito in razobesila na njem rusko zastavo.

Dopisi.

Z levega brega Bistrice, 10. avgusta.

[Izv. dop.] (Cesta. — Pošta.) Zivahni promet kaže nam, kako nepričakovano dober uspeh smo dosegli z napravo novega mostu preko Bistrice in ceste, ki pelje iz Radomlje v Preserje, kajti s tem napravljena je zveza za ves levi breg Bistrice od Volčjega potoka do Doba z železniško postajo Jarše-Mengeš. Da se je pa to uresničilo, za to gre pred vsem preiskrena zahvala visokemu deželnemu odboru krajskemu za v to svrhu podeljeno izdatno denarno podporo, sosebno dolžnost nam je zahvaliti se velečastitemu deželnemu poslancu gosp. Janko Kersniku za njegovo marljivo in neutrudljivo delovanje, s katerim se je pri dotičnih sejah deželnega odbora krepko potegoval za koristi naše okolice, ter poleg omenjene podpore dosegel sosebno tudi to, da se je imenovana poprej občinska cesta uvrstila svoječasno mej okrajne ceste. Zatoraj smo uverjeni, da nam tudi pritrdi ves naš okraj, če izrečani zahvali pridamo še željo, da bi nam bilo dano tudi za prihodnje čase, imeti dragega našega gospoda poslanca Janka Kersnika čilega in zdravega v deželnem zastopu. Zahvaliti se pa moramo najtopleje tudi prečastitemu gospodu Feliks Staretu, grajščaku na Kolovcu, ki je prvi sprožil to misel, da se napravi omenjena cesta in most, a ostal pa ni samo pri tej misli, nego segel je v ta namen globoko v lastni žep. Dalje gre velika zahvala častitemu gospodu Alojziju Staretu, župniku na Rovih, gospodu baronu Rechbachu, c. kr. komorniku in grajščaku v Turenšah, gospodu baronu Minotili, grajščaku v Čemšeniku in znanemu dobrotniku gospodu Petru Majdiču v Jaršah, kateri so z izdatnimi podporami k napravi omenjenega mostu in dotične ceste pripomogli. Preostaja nam sedaj, ko imamo most čez Bistrico in cesto do železnične postaje Jarše-Mengeš, še neko opravičeno vprašanje, ki je silno važno za ves levi breg Bistrice. — To so namreč neugodne poštne zveze v naši okolici, kajti c. kr. pošta v Domžalah ustanovila se je še v tedanji dobi, ko promet ni bil še tako razvit, kakor v novejši dobi, tedaj namreč, ko je še c. kr. pošta vozila po okrajni cesti iz Doba skozi Radomlje v Kamnik, pri kateri priliki so se v Radomlji prejemali in oddajali vsaj navadna pisma. Toda ko se je zgradila in otvorila železnica Ljubljana-Kamnik, ko se je zlasti otvorila železniška postaja v Jaršah, ter zgradila poleg naprave novega mostu čez Bistrico nova cesta od Radomlje do železnične postaje Jarše-Mengeš, postalo je vse drugače. Poleg tega, da je izostala poštna vožnja skozi Radomlje, premenile so se vsled nastalega živahnega prometa vse razmere v tako obširnem obsegu, da je trajajoča neugodna poštna zveza, katere poprej nismo tako občutili, za nas sedaj postala

neznosna in da je skrajni čas, da se tudi poštne razmere premene sedanjim okoliščinam primerno. — V to svrhu goje prebivalci davčnih občin, katere so bolj oddaljene od Domžalske vasi, in katere spadajo v delokrog c. kr. pošte v Domžalah, opravičeno željo, da bi se občine Radomlje in Rova izločile iz delokroga c. kr. pošte v Domžalah, ter da bi se ustanovila samostalna c. kr. pošta v Radomlji. A ne samo za občine, katere so tu navedene, temveč tudi za vasi Volčji potok, Rudnik, Nošče, Homec, Preserje in grajščino Turenše, katere so sedaj priključene c. kr. poštam Kamnik, Mengeš in Dob, bila bi ustanova c. kr. pošte v Radomlji jako koristna, ker prebivalci teh vasi imajo bližje v Radomlje, nego v Kamnik, Mengeš in Dob. Če se pomisli, da je Radomlje središče teh vasi in da imajo graščine Volčji potok, Kolovec, Turenše, potem župnišča Radomlje, Rova, Homec in mnogobrojni mlini, žage, opekarne in trgovci poštnega posla sleherni dan dovolj, potem je očitno, da je skrajna potreba, lotiti se tega silno važnega vprašanja v kolikor mogoče kratkem času.

Prosveta.

Rimljanski napisi v Celju.

Piše dr. Janko Pajk.

II.

Zemski položaj Celjskega mesta bil je za Rimljane velike važnosti. Stalo je mesto v južnem delu Nórika — Noricum —, koja dežela je odtod segala do Inna in do Dunaja. Norik z glavnima mestoma Noreia in Celeia — obé imeni se združeni nahajate kot imeni boginj na nekem Celjskem napisu — bil je pred cesarjem Klavdijem — Claudius — kraljevstvo, „regnum“, kar omenja C. J. Caesar v svojih zapiskih o galskih vojnah. Noreia je stala sredi severnega predela Norika, Celeia pak na južnem njega konci. Črez Celje vodila je iz Kranjskega, katero je bilo deloma v Panoniji, preko Trojane cesta proti severovzhodu, in to od Celja dalje mimo Poljčana na Ptuj — Poetovio.

Okolica celjska sama bila je po naravi dobro utrjena. Tu je tako rekoč ležal ahranjen ključ, ki je vhod odpiral proti zapadu, jugu, severu in severovzhodu. Tako proti zapadu kakor proti jugu stalo je mesto kot neka predstraža na početku sotesak, katere so ob Savinji vodile proti Italiji. Od Celja je Rimljan opazoval narodno gibanje, koje se je vršilo v severnem Nóriku kakor v Podravju in v planotah ogerskih. Od obeh teh stranij je s severa silil sovražnik v Italijo, posebno pa od severovzhoda, kajti tam je stala brez dvojbe prednjica slovanskega seljenja, straža slovanska, katere je bila od vzhoda pritiskana na selitev. Iz Celeje torej mogel je Rimljan opazovati in tudi pomoč pošiljati proti Dunaju, kjer so preko vode rili Kvadi, in proti severovzhodu, kjer so se Slovenci pripravljali na pohod. Ob jednem je središnji položaj Celjskega mesta, kjer so se stekali razni narodi, bil jako ugoden in kot navlašč ustvarjen za promet in veliko trgovino.

Mesto samo po sebi je bilo od prirode same utrjeno. Stalo je na mejrečju Voglanje in Savinje. Ako je trditev nekotih istinita in dokazljiva — tudi Schön jo omenja — da je glavna struja Savinje tekla ob severnej, postranska pa, kakor zdaj, ob južnej strani mesta, tedaj je Savinja mesto objemala z dveh krajev, dvakrat druživši se z Voglanjo, prvičkrat blizu cerkve sv. Maksimilijana, drugičkrat tam, kjer sedaj. Tako je mesto Celeia stalo na pravem pravcatem otoku ter bilo od prirode dobro ovarovano. Jaz se nočem spuščati v pretresanje nekdanjega Savinjinoga toka, ker mi k temu manjka vsakršnih podatkov in pozvedovanij; ali če je mesto samo tako in na istem prostoru stalo, kjer danes, seveda bolj razširjeno, že tedaj je bilo dobro pred sovražniki zavarovano. O položajih jednake vrste in podobe kot ugodnih za obrambo sporočuje nam C. J. Caesar večkrat.

Dasi večidelj trgovinsko mesto, imela je Celeia, kakor se to tudi brez napisnih poročil samo po sebi razumeje, dobro vojaško posadko, sestavljeno, kakor je s kamenov posneti, iz rimskih peških in konjaniških čet in iz domače deželne brambe, sestoječe iz „noriške mladine“ — iuventus Noricorum, kakor stoji zapisana na kamenih. Ta posadka imela je nedvojbeno, kakor je v Italiji in drugod to bilo v običaju, svoj ločeni tabor v bližini mesta. Taboru sicer ni nikjer sledu, kakor n. pr. na Ptuju, ali možno je, da je stal ali na mestu današnjega kapucinskega samostana ali pa na severnem holmu mesta, kjer je

sedaj „slovensko“ grobišče. Grad pak ali kastel je najbrž stal na hribu Sv. Miklavža, kjer se vidi še sedaj raznih iskopnin, kamenov z napisi in stavbinskih ostalin, vzdanih v vežo imenovane Celjske podružne cerkve.

Celeja je bila starodavna človeška naselbina, že davno pred dohodom Rimljanov. Temu je svedok ime „Celje“, katero se po svojem korenu (Cel-Zell-) v mnogih deželah in krajih nahaja. Za Rimljanov — pod cesarjem Klavdijem — stivala je Celeja čim municipija t. j. samoupravnega, a pod rimsko oblast spadajočega mesta. Imelo je za upravitelja dva domača župana, koja se na kamenih omenjata z naslovom „duoviri“ — „duumviri“. Ta dva sta stala na čelu mestnemu svetu, katerega kameni imenujejo — ordo Celeiensis. Mesto pa je imelo tudi častni naslov „samostojni grad“, na kamenih „civitas“ imenovan. Iz tega že je razvidna veličina in važnost Celeje.

Prebivalci so bili iz prav različnih krajev in narodnostij zmešani. Tu se je nahajalo, kar kameni napisi prav jasno kažejo, življev iz domačije, potem priseljenih Rimljanov, kateri so tu gospodovali in vladarili, pa tudi priseljencev iz daljnih krajev rimljanskega cesarstva, n. pr. iz Azije, iz Sirije (na kamenih Surus, Suria), od Evfrata, iz Afrike („Afer negotiator“ na nekem kamenu). Posebno trgovcev je bilo v Celju veliko število in, kar kažejo nekoja imena, tudi židovskih — torej prava conluvies gentium, prava narodna zmes prebivalstva!

Mesto je bilo sedež cesarskega namestnika, kateri je Norik opravljal. Prvih 180 let po Kristu imel je ta namestnik naslov „procurator Augusti“ t. j. cesarski upravitelj ali poglavar, po l. 180 pak „legatus“, t. j. poslanik ali podpoveljnik, a s konzularskim činom — legatus consularis, pro consule. Prof. Schöa je po J. G. Seidlu in Kennerju sestavil v posebnem oddelku svoje razprave vrsto teh upraviteljev (str. 40—41). Da je Celeja bila velika, zaključujem tudi iz tega, ker je tukaj bivalo mnogo dosluženih upravnih in vojaških činovnikov, kateri se zovejo beneficiarii. Baš kameni, katere so beneficiarii postavili svojim pokroviteljem in dobrotnikom v čast in spomin, so najmanjši in najlepši vseh kamenov. Navadno imajo obliko arae t. j. nizkega žrtvenika. Kdor si hoče skoz Celje potujoč tak žrtvenik ogledati, lahko ga vidi na velikem trgu v severnem oglu hiše št. 11 (apoteke) vzdanege.

O obliki in razdelitvi rimljanskega Celja je prav težko kaj verjetnega povedati. Izkušalo se je na vse načine priti do načrta temu mestu, kakoršno je nekdanj stalo. Da je Celeja nekdanj na istem prostoru stala — samo da se še črez-nj razprostirala — je iz obilih iskopnin gotovo. Schön z drugimi meni, da je sredotočje staremu mestu, torej forum, bilo na onem prostoru, katerega zdaj zaseda tako zvano „gradsko predmestje“ t. j. da je forum ležal mej vrtno in gradsko ulico ter „ringom“, ker je tam največ beneficiarskih kamenov bilo iskopanih, če ne vsi. Tam se je tudi našel tako zvani „noriški mož“, neki nad človeško postav visoki kip, kateri predstavlja vojaškega poveljnika, precej dobro ohranjen, z izrazom „barbárja“, kakor ga opisujejo starinoslovci. Ta kip stoji na dvorišču „lokal-muzeja“. Kar trdi Schön o forumu, je verjetno, dasi ne gotovo, ker sloni na dokazu po analogiji z drugimi mesti. Po mojem sodu ni nemožno, da je tam, kjer so našli beneficiarske žrtvenike z napisi, držala velika cesta iz mesta proti Poetovio. Nekaj gotovega pa s tem ne bi hotel trditi.

Domače stvari.

— (Policija, kje si?) Tako kliče v zadnji številki „Südoesterreichische Post“, najnovejša zvezda na obnebbi naše kazinske publicistike, gosp. —pp— gledé na — jutrišnji shod slovenskih in hrvatskih abiturientov, češ, da bo ta shod „ein slawisches Verbrüderungsfest en miniature“. Strašno! In kake posledice imajo taki shodi! —pp— natanko dokazuje, da narodna stranka, pozivljajoč mladino slovensko-hrvatsko v bratsko kolo, ucepljuje v mlada srca strup strupene politike in mržnje zoper vso neslovensko kulturo, da je sedanja velikošolska naša generacija v istini že zgradila kineški zid mej seboj in ostalim svetom, da nemški ne zna in da se na Dunaji celó brani zaslužka in kruha v nemških hišah. Tudi žalostna tendenca te zadnje perfidne trditve je prozorna dovolj. — Na ostale navedene bedastoče g. —pp—, kateremu je bilo sojeno ponižati moralni ugled novega glasila naših „Nemcev“ na nivó po-

kojnega „Wochenblatta“, se nam ne vidi vredno odgovarjati in le toliko svetujemo uredništvu, da naj vsaj prihodnji priobči svojim velikošolskim somišljenikom v Ljubljani javno in glasno sodbo namestnika Kilmannsegga o tistem delu nemškega dijaštva, kateremu se prištevajo tudi naši „Karniolci“ in kateri je po besedah izvestno dobro poučenega Dunajskega namestnika pouka o avstrijskem patriotizmu stokrat bolj potreben, nego perfidno obrekovano slovensko dijaštvo. — Ne lučajte torej kamenja, gospoda kazinska, dokler sedite v hiši stekleni!

— (Osozne vesti.) G. prof. Maksu Pletteršniku je naučno ministerstvo podaljšalo tudi še za bodoče šolsko leto dopust, ki ga ima v svrhu, da ureduje Wolfov slovensko-nemški slovar. Kakor doslej ga bode namestoval na stroške Wolfovega legata suplenta.

— (Poročil) se je v soboto dne 11. t. m. g. dr. Anton Rogina, c. kr. sodni pristav na Vrhniki, z gospodičino Matildo Ogoreutzevo iz Novega mesta. Čestitamo!

— (Vojaške vesti.) Jutri se prično v Ljubljanski okolici velike jesenske vaje tukajšnjih domobranskih batalijonov, h katerim je poklicanih čez 1200 neaktivnih brambovcev. Dne 27. avgusta odrine vse brambovsko vojaštvo k vajam v Ribiško in Kočevsko dolino. Dne 18. avgusta prideta iz Gorice lovska bataljona št. 7 in 31, iz Celovca pa dan pozneje jedna divizija 8. huzarskega polka v Ljubljano, kjer trajajo vaje v brigadi do 27. avgusta; omenjenega dne pa odidejo s 27. pešpolkom vred na Notranjsko, kjer bodo v okolici Cerkljanske divizijske vaje. Razven že omenjenih polkov udeležijo se teh vaj tudi tukajšnji in Goriški topničarski polk ter 56. brigada iz Trsta. Dne 5. septembra vrne se tukajšnja garnizija zopet v Ljubljano.

— (Tretji občni zbor slovenskega ferijalnega društva „Sava“) bode — kakor smo že omenili — dne 18. avgusta v prostorih narodne čitalnice v Ljubljani. Začetek zborovanja ob 10 uri dopoldne.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslala: G. Elizabeta Kupljen iz Ormožja 12 kron, nabranih v Toplicah; darovali so: gg. Ferko Stojnič, Marija Jesenko, Leopoldina Jean, L. Milic, Pavla Rauta, Jak. Rosina vsak po 1 krono; Pavlina Perkata in Josip Kobler po 2 kroni; dva neimenovana po 40 vin.; B. Jesenko 30 vin., Mat. Golob in J. Helmich po 20 vin., Anton Kupljen 50 vinarjev. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Svečanostna veselica,) katero sta priredili včeraj možka in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, je bila izborna obiskana in se je obnesla v vsakem oziru popolnoma povoljno. Prostrani Hafaerjev vrt je bil zaseden do zadnjega kotička in tudi v salonu je bilo mnogo obiskovalcev. Veselice so se udeležili mnogi hrvatski abiturijenti, ki so že prihiteli za jutrišnjo slavnost v Ljubljano. Pevski del vzporeda je izvrševalo s pohvale vredno požrtovalnostjo društvo „Ljubljana“ in so posebno mešani zbori ugajali. Gdčna. Ivanka Hočevarjeva je deklamovala prav spretno Gregorčičevo pesem „Domovini“. Vse poslušalce je navdušil izborni slavnostni govor g. kurata Koblerja. Govornik je najprej živo opisal krvave boje mej posameznimi judovskimi vojvodami pred razdejanjem Jeruzalema in pristavil „To je slika naše ljube slovenske domovine“, ako se bomo pulili mej seboj, namestu da bi svoje moči rabili proti sovražniku, ki stopa v obleki društev „Schulverein“ in „Lege“ nad slovenski Jeruzalem. Ako se je našla koalicija za ohranjenje avstrijske države, celo mej najbolj nasprotnimi elementi, kako da bi se ne mogla najti koalicija rodoljubov za ohranjenje slovenske domovine v isti državi? A imamo jo, sicer ne politično, pač pa trdno koalicijo, ki obsega vse Slovence, to je družba sv. Cirila in Metoda. Pokazala se je na glavni skupščini v Novem mestu, kjer so v lepi slogi skupaj zborovali zastopniki vseh slovenskih dežel in vseh stanov. Te družbe se okleni vsakdo, komur bije v pravih slovensko srce, ker je nevarnost, da se potujčijo slovenski otroci, velika! Šole „Schulvereina“ in „Lege“ niso za slovenske otroke, ker mi potrebujemo katoliških in slovenskih šol. Delujejo pa nasprotniki z vsemi silami, včasih pod pokroviteljstvom visokih oseb, kakor n. pr. v Lipi na Koroškem, včasih z markami, ki leté doli čez črnorumene državne kole. 54.800 jih je priletelo lani iz Berlin. Tit stoji pred slovenskim Jeruzalemom! Ne pomagajmo mu

pokončevati naših svetinj s tem, da bi po nepotrebnem nemčurili in slovenske otroke pošiljali v schulvereinske šole. Pozor! Slovenska narodnost tudi v Ljubljani še ni zagotovljena! Smrten boj pa bijejo Slovenci na Koroškem in Primorskem. Zastonj prosijo slovenski Korošci za slovenske ljudske šole, da sicer jih je 120 tisoč, a slovenskih šol nimajo celo v velikovškem okrajnem glavarstvu, kjer jih je 82% prebivalstva po uradni štetvi. Nič bolje ni v Gorici in Trstu. Ako bi Slovenci zvali biti tako osorni kakor Tržaški Lahoni, ki so sklenili, da naj slovenski otroci iz mesta hodijo v šole v okolico, ker niso oddaljene od mesta nad 4 km., bi lahko tak sprehod privoščili Ljubljanskim Nemcem s tem, da bi jim odprli nemško šolo na Barju, ki stoji tudi v Ljubljanski mestni občini. A krivice Slovenci delati ne znamo tuim narodom. Tega posebno ne dela družba sv. Cirila in Metoda, na katero še ni kanil madež v verskem, narodnem in avstrijsko-patriotičnem oziru. Zato so se zaljubili v to krasno družbo Slovenci in Slovenke od Celovca do Zagreba in od Spielfelda do bregov jadranskega morja. Poleg navdušenih gospodičin in gospej iz Litije kažejo tudi Šempeterčanke svoje plemenito mišljenje v čvrstem delovanju za družbo in zaslužijo biti zapisane v častno knjigo branilk slovenske domovine. Končal je z besedami: Rasi, rasi, družba zlata, da odpreš pravici vrata! Izmej pevskih točk naj omenimo še posebno ženski četverspev: gdčne. Bitenc, Košir, Novak, Pavlič, ki so pele nekoliko števil in ženski trospev s spremljevanjem glasovirja, ki so ga pele zadnje tri gospodične, spremljevala pa je gdčna. Valentinčičeva. Ko so Slovenci in Hrvatje skupno zapeli pod vodstvom skladatelja samega pesem „Slovenac i Hrvat“ in je nazdravil g. Jos. Noll navzočemu našemu rojaku g. Fr. S. Vilharju, napravilo je občinstvo Vilharju burno ovacijo, pevci pa so ga dvignili na ramena. Ker so prodajalke ličnih bonbonov delovale prav neumorno in je bila dražba velike kranjske klobase in živega backa jako živahna, je tudi gmotni uspeh veselice prav ugoden.

— (Dohodki družbe sv. Cirila in Metoda.) Za kokarde, katere so prodajale gospe in gospodičine pri skupščini v Novem mestu, se je nabrala lepa vsota 128 gld. 43 kr. Pohvala za trud gre posebno gospodični A. Kadivčevi in gospej J. Gutnikovi. — Včerajšnja krasna veselica obeh Šempeterskih podružnic je pa vrgla kosmatih dohodkov 371 gld. 96 kr.

— („Slovensko planinsko društvo“) opozarja vse svoje častite člane in prijatelje na slovesno otvoritev druge svoje kočje na Moliški planini pod Ojstrico v četrtek dne 16. avgusta t. l. Iz Ljubljane bode odhod že v sredo zjutraj ob 7. uri in 23 min. z državnega kolodvora v Šiški v Kamnik in od ondi v Gornji grad, od tod v četrtek na Ljubno, kjer se tudi izletniki iz Celja pridružijo, z Ljubnega v Luče in na Moliško planino, kjer bo ob 7. uri zvečer slovesna otvoritev nove kočje. V petek ob 4. uri zjutraj odhod na Ojstrico, Škarje in v Logarjevo dolino, kjer bo ob 2. uri popoldne kosilo. Ob 3. uri izlet k slapu pod Rinko in na Okrešelj. V soboto odhod čez Kamniško sedlo v Bistriško dolino ali čez Savinjsko sedlo na Koroško ali pa v Solčavo. Kdor količjak utegne ali utрпи, naj pohiti v krasno Savinjske planine k vrlim Savincem, ki so že ogromno veliko storili za slovensko planinstvo. Gotovo ne bode nobenemu žal ne truda ne stroškov, kajti obetajo se redki užitki v največji obilici. Slovesne otvoritve se bode udeležil tudi slavni prof. dr. Frischau.

— (Občni zbor zaveze gasilnih društev kranjskih.) V mestni dvorani Ljubljanski imela je včeraj dopoldne kranjska deželna zaveza gasilnih društev svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo 39 delegatov. Otvorivši zborovanje pozdravil je načelnik zaveze gospod Fran Doberlet navzoče delegate ter mestnega župana Grassellija in cesarskega svetnika Murnika, potem pa je tajnik gospod Trošt z Iga poročal o delovanju zaveze v pretečenem društvenem letu. Zavezi pristopilo je do sedaj 55 gasilnih društev. Odbor je imel pet sej, o katerih se je poročalo v društvenem glasilu „Vatrogasac“. Pred kratkim izišel je toli potrebn „Vežbovnik“, po katerem pa slovenski ognjegasci vkljub nizki ceni le preredko segajo; do sedaj razprodalo se je največ izvodov na južno Štajersko. Glede občin, katere se branijo, povrniti gasilnim društvom vsled požarov nastale stroške, obrnil se je odbor na deželno vlado za intervencijo. Poročilo

vzelo se je na znanje, istotako poročilo blaginjskega gospoda A. C. Achtschina. Dohodkov imela je zaveza od 1. avgusta 1893 do 1. avgusta letos 1780 gld. 8 kr., stroškov pa 1765 gld. 48 kr., mej drugim za podporo poneoretenim gasilec 209 gld. 50 kr., za izdajo „Vežbovnika“ pa 987 gld. 80 kr. V odbor zaveze bili so izvoljeni sledeči gospodje in sicer za Ljubljano: Doberlet, Achtschin, Rütting in Gerber; za Gorenjsko: Juvantič in Stare; za Notranjsko: Papler in Petrič; za Dolenjsko: Adlešič in Trošt. Po končani volitvi naglašal je načelnik Doberlet, da bode prihodnje leto preteklo četrto stoletje, odkar se je zasnovovalo gasilno društvo Ljubljansko, kateremu na čelu ima čast biti ves čas njegovega obstanka. Gasilno društvo Ljubljansko bode svečanim načinom praznovalo svojo petindvajsetletnico, in govornik predlaga, da bi se istodobno v Ljubljani vršil tudi prihodnji občni zbor zaveze. Ob jednom pozdravil je govornik gospoda cesarskega svetnika Murnika kot referenta o društvenih zadevah v deželnem odboru ter ga prosil, naj bi, kakor doslej, tudi v prihodnje blagohotno podpiral težnje zaveze gasilnih društev. Zbor je pozdravil gospoda cesarskega svetnika s trikratnim krepkim „na pomoč!“ Gospod Murnik zahvalil se je za prisrčno ovacijo ter obljubil, da bode težnje zaveze prav rad podpiral in to tem bolj, ker zaveza v službi človekoljubnosti prekorišno deluje. Deželni odbor kot kompetentna oblast bode tudi skrbel za to, da bode občine pri požarih narasle stroške povračevale. Po nasvetu gospoda Juvantiča iz Siške, imenoval je občni zbor za naše gasilstvo velezaslužnega načelnika zaveze, gospoda Frana Doberleta, častnim članom. Ko je še gospod Trošt društveno glasilo „Vatrogasac“ priporočil v obilno naročbo, zaključil je načelnik zborovanje. Po občnem zboru podala se je posebna deputacija k predsedniku kranjske hranilnice ter mu izročila kot častnemu članu Ljubljanskega gasilnega društva krasno izdelano diplomo.

— (Dr. Gobanz in nemški „Jodler“.) Piše se nam iz Celovca: Nedavno je izdal v Celovci neki Klemens Mayer pesmarico z naslovom: „20 Kärntnerlieder für den Schulgebrauch“ in jo posvetil koroškemu dež. šolsk. nadzorniku dr. Gobanzu, „dem warmen Freunde des Schulgesanges“. Vsebina tej zbirki so navadne popevke nemških Korošcev; besede pa so otrokom primerno izpremenjene. Kdor ima le nekoliko zdravega glasbenega ukusa, lahko razsodi, da take pesmi ljudski šoli nikakor ne morejo ugajati. Napevi so tako trivialni, robati, da nikakor ne morejo uplivati blagodejno na otroško srce. Besede so sicer izpremenjene, a kdor pozna razmere na deželi, mora takoj priznati, da se bodo otroci kaj hitro naučili izvirnega teksta, ki pa je naravnost škandalozno nesramen. Ta pesmarica kot pojav nemške kulture bi nas bore malo brigala, ko bi ne bili uverjeni, da se bode usiljevala tudi slovenski mladini koroški že zaradi tega, ker je posvečena dr. Gobanzu. Odločno protestujemo, da bi se naši nadarjeni mladini kvarilo srce, duha in glasbeni ukus s takimi nestvori, katerim se protivi razsodni nemški učitelji sami. Tem pesmim je gostilna primeren kraj, a ne ljudska šola, četudi se nahajajo v dež. šolsk. nadzorniku posvečeni pesmarici.

— (Kmetijski tečaj.) Danes se je pričel v Ljubljani kmetijski nadaljevalni tečaj, katerega se udeležijo dvanaest ljudskih učiteljev iz raznih okrajev na Kranjskem.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Planini) priredi dne 15. avgusta 1894. v gostilni g. A. Lavriča veselico. Vzpored: 1. Govor. 2. Loterija s koristnimi dobitki. 3. Ples in prosta zabava. Svira godba slav. c. kr. pešpolka št. 87. Začetek ob 3. uri popoldne. Čisti dohodek je namenjen za poplačanje gasilnega orodja.

— (Oddaja tobačne zaloge.) V Velikih Laščah se odda potom javne konkurence po pismenih ponudbah zaloga tobaka. Ponudbe je poslati do dne 30. avgusta načelniku finančnega vodstva v Ljubljani.

— (Ormoška čitalnica) priredi dne 19. avgusta na vrtu gospe Kapusove v proslavo rojstnega dne Njega Veličanstva Frana Josipa I. veselico. Na vzporedu je petje, slavnostni govor, prosta zabava in ples. Mej posameznimi točkami svira „Ptujška godba“. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina za osebo 30 kr.

— (Ustanove.) Na višji poljedelski šoli na Dunaji se odda za šolsko leto 1894/95 pet ustanov za poljedeljske študije in jedna za gozdarške študije. Vsaka ustanova znaša 200 gld. na leto.

Prošnje je poslati rektoratu omenjene šole do dne 25. septembra.

— (Cavalleria rusticana.) Kmeti Dragana Kepcija in Stevo Krnjavič v Javorniku pri hrvatski Kostajnici sta živele že dlje časa v prepiru. Sklenila sta torej končati prepir z orožjem. Na cesti mej Dvorom in Javornikom sta se sešla, oba oborožena s puškama, da se tam vrši dvoboj. Prvi je ustrelil Krnjavič, a ni zadel, potem pa je Kepcija ustrelil in težko ranil nasprotnika na glavi. Ta kmetaki dvoboj se bode končal pred okrajnim sodiščem v Kostajnici.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Dunaj 13. avgusta. Na včerajšnjem shodu v Trutnovu na Češkem je izjavil posl. Weitlof, da nemški schulverein ne more pogrešati podpore protisemitov. Posl. Hallwich je proklamiral vkupni boj vseh Nemcev zoper slovenske zahteve glede Celjske gimnazije.

Dunaj 13. avgusta. Včeraj se je vršil v Pratru ljudski shod, na kateri se je zbralo blizu 25.000 oseb. Razpravljalo se je o vprašanju: Kaj je s splošno volilno pravico? Shod se je zvršil v najlepšem redu.

Dunaj 13. avgusta. „Montagsrevue“ javlja, da je ministerstvo končalo studijo glede zakona o čekih in da pride dotična predloga že v prihodnjem zasedanju pred poslansko zbornico.

Dunaj 13. avgusta. Židovski bankir Kuffler, ki je bil l. 1884. obsojen na večletni zapor, se je včeraj ustrelil. Poneveril je razne večje svote in se usmrtil, ker ga je jeden prevarancev ovadil policiji.

Sofija 13. avgusta. Cankov se vrne na Bolgarsko. Njegov zet Ludakanov je zanj v Sofiji že najel stanovanje. Pričakuje se, da se jutri razglasi amnestija.

Pariz 13. avgusta. Velika pravda zoper 30 anarhistov je končana. Štirje zatoženci so bili obsojeni, a le zaradi navadnih hudodelstev, vsi drugi pa oproščeni.

Bruselj 13. avgusta. Policija v Monsu je prijela anarhista Verganda, ko se je, noseč soboj veliko dinamično bombo, utihotapil v sodno poslopje, da bi je razstrelil.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Listnica uredništva.

Slavno gasilno društvo za poljansko dolino v Predgradu: Na Vašo željo izjavljamo, da se dopis „iz poljanske doline“ ne nanaša na Vaš kraj, ampak na poljansko dolino pri Škofji Loki. Kako je mogoče, da tega pri Vas ne spoznajo, nam neče v glavo.

Umrli so v Ljubljani:

9. avgusta: Antonija Vidic, črevljarska vdova, 58 let, Poljanski trg št. 5.
10. avgusta: Romana Lušicky, železničnega čuvaja hči, 9 mesecev, Cesta na jutno železnico št. 1.
11. avgusta: Ana Usnik, posestnica, 68 let, Pred konjušnico št. 4. — Fran Ogrin, delavčev sin, 2 leti, Poljanska cesta št. 55. — Ana Papež, paznikova hči, 23 let, Poljanski nasip št. 50. — Marija Homec, delavka, 27 let, Sv. Jakoba trg št. 11.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. avg.	7. zjutraj	785.0 mm.	15.7° C	sl. sev.	megla	7.4 mm
	2. popol.	783.9 mm.	17.4° C	sl. jvz.	d. jas.	
	9. zvečer	785.8 mm.	13.8° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
12. avg.	7. zjutraj	786.7 mm.	10.6° C	sl. vzh.	megla	
	2. popol.	786.7 mm.	20.0° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	788.2 mm.	12.8° C	sl. szh.	jasno	

Srednja temperatura 15.6° in 14.5°, za 4.3° in 5.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	„ 55	„
Avstrijska zlata renta	122	„ 50	„
Avstrijska kronska renta 4%	97	„ 80	„
Ogerska zlata renta 4%	121	„ 70	„
Ogerska kronska renta 4%	95	„ 95	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1014	„ —	„
Kreditne delnice	361	„ 75	„
London vista	124	„ 45	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	„ —	„
20 mark	12	„ 19	„
20 frankov	9	„ 90	„
Italijanski bankovci	44	„ 35	„
C. kr. cekini	5	„ 89	„

Dné 11. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	„ 50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	„ —	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	„ —	„
Kreditne srečke po 100 gld.	198	„ 25	„
Ljubljanske srečke	24	„ 50	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	„ 50	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	165	„ —	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	313	„ —	„
Papirnat rubelj	1	„ 33	„

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in znancem, ki so nam o prerani smrti našega nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

Antona Uršiča

hišnega posestnika in gostilničarja

skazali na toli ljubezniv način svoje sočutje, kakor nim, ki so draga rajnika spremili do poslednjega počivališča; dalje darovalcem vencev, častiti duhovščini, gg. uradnikom in učiteljem, čitalnici Vipavski in vsem drugim izrekamo svojo najprisknejšo zahvalo.

Vipava, dné 11. avgusta 1894.

(870)

Žalujoča rodbina.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Geneva, Paris, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vaze, Eger, Karlovo vaze, Francove vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 11 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Geneva, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vaze, Eger, Francove vaze, Karlovo vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. večer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussee, Parisa, Geneve, Curia, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celoveca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curia, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celoveca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celoveca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 54 min. večer osebni vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celoveca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 5 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 50 min. večer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
Ob 10. uri 10 min. večer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „ (4—182)
Ob 6. uri 30 min. večer „ „
Ob 9. uri 55 min. večer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Kredencija

proda se radi selitve po jako nizki ceni na Poljanah št. 26. (873)

Na prodaj je na vago

50—60

panjev čebel

prvi roji in z rojenci, garantirani z maticami.

Oddaja jih gospod **Alojzij Dekleva** v Postojni. (871—1)

Pomočni uradniki

z mesečno plačo začetkoma 45—50 gld. se takoj vzprejemo v Graški pisarni neke delniške družbe; isti morajo biti popolnoma vešč nemškega in slovenskega jezika v govoru in v pisavi in imeti izpisano pisavo, ki je lahko čitljiva. Daljni pogoji so: razumni, hitri delavci, neomadeževana preteklost, neoznjeni, popolno zdrave. V slučaju posebne poravnosti in prav dobrega vedenja kasneje definitivno nameščenje s pravico do pokojnine. Prošnje v nemškem in v slovenskem jeziku (s prepisi spričeval) pod „201.191“ v Gradec poste restante. (872—1)

C. kr. avstrijske državne železnice.

Otvorjenje

lokalne železnice

Podklošter — Šmohor

(Ziljska železnica).

Lokalna proga **Podklošter—Šmohor** s postajami odnošno postajališči: **Čojna noč** pri Dobraču, **Šmerče** (postajališče), **Št. Šteben-Blače**, **Goriče-Borlje**, **Preseško jezero** (postajališče), **Bela-Kinburg** (postajališče), in **Šmohor** se je

dné 11. avgusta 1894

z vlakom št. 2555 izročila javnemu prometu.

Imenovane postaje so določene za splošni, postajališča samo za osebni promet.

Na Dunaji, 2. avgusta 1894.

C. kr. glavno ravnateljstvo

(867—2)

avstr. državnih železnic.

Trgovsko naznanilo.

S tem si usojam najudaneje naznaniti, da sem svojo

trgovino

s kolonijalnim in specerijskim blagom
ter s pivom v steklenicah

iz Kravje doline št. 20 preselil
na Resljevo cesto št. 1, blizu mesarskega mostu

in jo otvoril v soboto dné 11. avgusta.

Zahvaljujoč se na meni do sedaj izkazanem zaupanju, uljudno prosim, da bi mi se isto v še obilnejši meri naklonilo tudi v prihodnje ter zagotavljam, da si bodem vedno prizadeval, zadovoljevati cenjene kupovalce tako glede uslužne postrežbe, kakor tudi glede cen, ki bodo kolikor možno nizke in realne.

Priporočujoč se zlasti spoštovanim gospodinjam najbolje, beležim

z velespoštovanjem

Jernej Reitz

Resljeva cesta št. 1.

(865—2)